

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2019/348

af 25. oktober 2018

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer kriterierne for vurdering af konsekvenserne for de finansielle markeder, andre institutter og finansieringsvilkårene af, at et institut bliver nødlidende

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at afgøre, om medlemsstater bør indrømme institutter i deres jurisdiktioner forenklede forpligtelser, skal disse medlemsstater i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU sikre, at de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne vurderer de konsekvenser, det kan få, at et institut bliver nødlidende, på grund af en række faktorer, der er præciseret nærmere i nævnte artikel.
- (2) Nævnte vurdering bør adskille sig fra og bør ikke foregribe eventuelle andre vurderinger, som afviklingsmyndighederne skal foretage, herunder navnlig vurderinger af et instituts eller en koncerns afviklingsmuligheder, eller af, om betingelserne for afvikling i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014 ⁽²⁾ er opfyldt.
- (3) Den nærmere præcisering af de kriterier, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, bør være praktisk og effektiv. Konsekvenserne af, at et institut bliver nødlidende, bør derfor vurderes, først på grundlag af kvantitative kriterier og derefter på grundlag af kvalitative kriterier. Normalt bør der kun foretages en vurdering på grundlag af kvalitative kriterier, hvis vurderingen på grundlag af kvantitative kriterier ikke fører til den konklusion, at der — set i lyset af de konsekvenser, det kan få, at et institut bliver nødlidende — skal stilles krav om fulde frem for blot forenklede forpligtelser.
- (4) For at sikre en konvergerende og effektiv anvendelse af denne forordning bør de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne vurdere de kvantitative kriterier i forhold til en fælles EU-tærskel i form af en samlet kvantitativ score. De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne bør beregne den samlede kvantitative score i overensstemmelse med en række indikatorer og anvende værdierne fra den gældende ramme for indberetning med henblik på tilsyn i gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 af 16. april 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for institutters indberetning med henblik på tilsyn i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 191 af 28.6.2014, s. 1).

- (5) For at sikre en ønskværdig balance i forhold til den forventede procentdel af institutter, som ikke er berettigede til forenklede forpligtelser i medlemsstaterne, og fordelingen af institutter, som ikke er berettigede til forenklede forpligtelser på tværs af medlemsstaterne, bør EU-tærsklen for den samlede kvantitative score for kreditinstitutter i princippet fastsættes til 25 basispoint. De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne bør dog kunne hæve og sænke tærsklen på 25 basispoint og fastsætte den inden for intervallet fra 0 til 105 basispoint, afhængigt af de særlige karakteristika ved medlemsstatens banksektor. En stærkt koncentreret banksektor kan gøre en høj tærskel berettiget, mens et stort antal mindre institutter kombineret med et mindre antal større institutter kan føre til en lavere tærskel. Tærsklen bør skabe den rette balance mellem den kumulative værdi af de samlede aktiver i kreditinstitutter, som kunne være berettigede til forenklede forpligtelser i en given medlemsstat, og kreditinstitutter, som ikke er berettigede ifølge den kvantitative vurdering.
- (6) De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne bør anvende passende proxyværdier baseret på de nationale almindeligt anerkendte regnskabsprincipper (GAAP), hvis de ikke modtager indikatorværdierne fra institutter som en del af indberetningen med henblik på tilsyn. De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne bør kunne tildele de relevante indikatorer en værdi på nul, hvis det ville være for besværligt at identificere proxyværdier. Denne mulighed bør dog begrænses til institutter, som ikke indsender model 20 på grundlag af artikel 5, litra a), nr. 4), i gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014, idet de ikke overskrider tærsklen i nævnte artikel.
- (7) For at sikre, at denne forordnings tilgang er helt i overensstemmelse med princippet om proportionalitet, og for at undgå uforholdsmæssige byrder, bør det være muligt for mindre kreditinstitutter at blive gjort til genstand for en kvantitativ vurdering på grundlag af deres størrelse ene og alene. De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne bør derfor kunne konkludere, at et mindre, nødlidende kreditinstitut ikke forventes at få en tydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, andre institutter eller finansieringsvilkårene, hvis det bliver nødlidende, uden at anvende den samlede kvantitative score, forudsat at den kvalitative vurdering underbygger denne konklusion. For disse mindre kreditinstitutter bør vurderingen på grundlag af de kvalitative kriterier også foretages proportionalt.
- (8) For at sikre en effektiv vurdering af indvirkningen på de finansielle markeder, andre institutter eller finansieringsvilkårene, hvis institutter bliver nødlidende, bør præciseringen af de kvantitative og kvalitative kriterier bygge på de udtryk og kategorier, som allerede findes i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽⁴⁾.
- (9) Navnlig identificeres G-SII'er i henhold til artikel 131, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU som sådanne bl.a. på grundlag af deres størrelse, sammenkobling med det finansielle system, kompleksitet og grænseoverskridende aktivitet. Disse kriterier overlapper i vidt omfang kriterierne i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, og derfor bør de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne kunne afgøre, at det kan forventes at få en tydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, på andre institutter eller på finansieringsvilkårene, hvis en G-SII bliver nødlidende, uden at skulle foretage en kvantitativ vurdering.
- (10) Endvidere identificeres O-SII'er i henhold til artikel 131, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU som sådanne bl.a. på grundlag af deres størrelse, deres betydning for Unionens eller den relevante medlemsstats økonomi, betydningen af deres grænseoverskridende aktiviteter og deres sammenkobling med det finansielle system. Disse kriterier svarer i høj grad til kriterierne i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, og derfor bør de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne kunne afgøre, at det kan forventes at få en tydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, på andre institutter eller på finansieringsvilkårene, hvis en O-SII bliver nødlidende, uden at skulle foretage en kvantitativ vurdering.
- (11) I henhold til artikel 107, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU skal Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) endvidere i overensstemmelse med artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽⁵⁾ udstede retningslinjer om fælles procedurer og metoder for tilsyns kontrol- og vurderingsprocessen (SREP). De kompetente myndigheder og finansielle institutter, som disse retningslinjer tager sigte på, skal bestræbe sig på at overholde dem. Ved den vurdering, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, bør der derfor

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

tages hensyn til de kompetente myndigheders kategorisering i henhold til EBA's SREP-retningslinjer. De kompetente myndigheder opdeler institutter i fire kategorier. Den første kategori (SREP-kategori 1) består af G-SIF'er og O-SIF'er, og, hvis det er relevant, af andre institutter, som en kompetent myndighed har kategoriseret som sådan på grundlag af deres størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter. Hvis en kompetent myndighed har besluttet, at et institut tilhører SREP-kategori 1, bør de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne derfor kunne afgøre, at det kan forventes at få en tydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, på andre institutter eller på finansieringsvilkårene, hvis nævnte institut bliver nødlidende, uden at skulle foretage en kvantitativ vurdering.

- (12) For at sikre en konsekvent vurdering af institutter er det nødvendigt at præcisere en minimumsliste over betragtninger, som de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne bør lægge til grund for deres kvalitative vurderinger, uden at disse myndigheder forhindres i at tage hensyn til andre relevante betragtninger. Minimumslisten over kvalitative betragtninger bør omhandle omstændigheder, som angiver, at det kan få en tydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, på andre institutter eller på finansieringsvilkårene, hvis et institut bliver nødlidende.
- (13) I lyset af den række forskellige investeringsselskaber, som er omfattet af direktiv 2014/59/EU, og behovet for ikke at foregribe det igangværende arbejde på EU-plan med at revidere tilsynskravene for disse selskaber bør denne forordning kun præcisere, hvilke indikatorer de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne bør tage i betragtning ved vurdering af størrelseskriteriet. Disse myndigheder bør fastsætte de vægte, som tildeles disse indikatorer, og fastsætte de relevante tærskler.
- (14) Et institut, som tilhører en koncern, der er omfattet af konsolideret tilsyn i henhold til artikel 111 og 112 i direktiv 2013/36/EU (grænseoverskridende koncern), er yderst sammenkoblet, og dets aktiviteter er langt mere komplekse end et selvstændigt instituts. Det kan forventes at få en større indvirkning, hvis et institut, som tilhører en grænseoverskridende koncern, bliver nødlidende. De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne bør derfor konkludere, at det kan forventes at få en tydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, andre institutter eller finansieringsvilkårene, hvis et institut, der tilhører en grænseoverskridende koncern, bliver nødlidende, når dette er konklusionen på vurderinger i de enkelte medlemsstater, hvor gruppen er til stede. De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne bør derfor med henblik på at opnå dette koordinere deres vurderinger og udveksle alle de fornødne oplysninger inden for bankunionen og tilsyns- og afviklingskollegierne rammer.
- (15) De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne bør kunne afgøre, at visse institutter ikke forventes at få en tydelig negativ indvirkning som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, hvis de bliver nødlidende, selv om deres samlede kvantitative score når op på den forud fastsatte tærskel. Denne særbehandling af disse institutter bør være begrundet i deres særlige træk. Den første sådanne gruppe består af støttebanker, som har til formål at fremme de samfundsmæssige målsætninger for centralregeringen eller en regional eller lokal myndighed i en medlemsstat ved at yde støttelån på ikkekonkurrencemæssigt grundlag uden vinding for øje. De lån, som disse institutter yder, er direkte eller indirekte garanteret af centralregeringen eller den regionale eller lokale myndighed. Støttebanker kan derfor anses for at være institutter, som ikke forventes at få en tydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, andre institutter eller finansieringsvilkårene, hvis de bliver nødlidende, forudsat at denne konklusion er på linje med den kvalitative vurdering, der er foretaget for disse støttebanker. Den anden gruppe består af kreditinstitutter, som har været omfattet af velordnet afvikling. En velordnet afvikling forhindrer normalt nye forretningsaktiviteter, og derfor kan kreditinstitutter, der har været omfattet af en sådan proces, anses for at være institutter, som ikke forventes at få en tydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, andre institutter eller finansieringsvilkårene, hvis de bliver nødlidende, forudsat at denne konklusion er på linje med den kvalitative vurdering, der er foretaget for disse kreditinstitutter.
- (16) I betragtning af at genopretnings- og afviklingsplanlægning tjener forskellige formål, bør de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne fra den samme medlemsstat kunne nå frem til forskellige konklusioner på de vurderinger, de har foretaget i overensstemmelse med denne forordning. De kan navnlig træffe forskellige afgørelser, når de fastsætter tærskler for den samlede kvantitative score, og anvende særbehandling for støttebanker og institutter, der er omfattet af velordnet afvikling, samt nå frem til forskellige konklusioner med hensyn til muligheden for at indrømme forenklede forpligtelser. I sådanne tilfælde bør de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne regelmæssigt vurdere, hvorvidt forskellen fortsat er berettiget.
- (17) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som EBA har forelagt Kommissionen.
- (18) EBA har afholdt en åben offentlig høring om det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt anmodet interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold til artikel 37 i forordning (EU) nr. 1093/2010, om en udtalelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Kvantitativ vurdering vedrørende kreditinstitutter

1. De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne skal vurdere konsekvenserne for de finansielle markeder, andre institutter og finansieringsvilkårene af, at et kreditinstitut bliver nødlidende, på grundlag af en samlet kvantitativ score beregnet i overensstemmelse med bilag I. Det skal de gøre regelmæssigt og mindst hvert andet år.
2. Et kreditinstitut med en samlet kvantitativ score, som svarer til eller er højere end 25 basispoint, anses for at være et institut, som kan forventes at få en tydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, andre institutter eller finansieringsvilkårene, hvis det bliver nødlidende.
3. De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne kan hæve og sænke tærsklen i stk. 2 inden for intervallet fra 0 til 105 basispoint. De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne skal regelmæssigt tage den ændrede tærskel op til fornyet overvejelse.
4. Hvis indikatorværdierne i bilag I ikke foreligger, skal vurderingen i stk. 1 foretages på grundlag af proxyværdier, som i videst muligt omfang stemmer overens med indikatorerne i bilag III.
5. Hvis et kreditinstitut ikke overskrider tærsklen i artikel 5, litra a), nr. 4), i gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 og ikke indsender model 20 i nævnte forordning, kan de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne tildele de relevante indikatorer i bilag III en værdi på nul.
6. Hvis et kreditinstituts samlede aktiver ikke overstiger 0,02 % af de samlede aktiver i alle kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse, og, hvis de relevante data foreligger, i filialer etableret i medlemsstaten, herunder EU-filialer, kan de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne, uden at anvende stk. 1-5, konstatere, at det ikke forventes at få en tydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, andre institutter eller finansieringsvilkårene, hvis nævnte kreditinstitut bliver nødlidende, medmindre dette ikke ville være berettiget i henhold til artikel 2.
7. Hvis et kreditinstitut er blevet identificeret som et G-SII eller et O-SII i overensstemmelse med artikel 131, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU eller klassificeret som kategori 1 på grundlag af de retningslinjer for fælles procedurer og metoder i forbindelse med tilsyns- og vurderingsprocessen (SREP), der er udstedt i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 107, stk. 3, kan de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne, uden at anvende stk. 1-5, konstatere, at det forventes at få en tydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, andre institutter eller finansieringsvilkårene, hvis nævnte kreditinstitut bliver nødlidende. De relevante indikatorværdier for disse institutter skal stadig under alle omstændigheder tages i betragtning ved fastsættelse af det samlede beløb i bilag I, punkt 2, og ved fastsættelse af de samlede aktiver i alle kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i medlemsstaten, med henblik på stk. 6.

Artikel 2

Kvalitativ vurdering vedrørende kreditinstitutter

1. Hvis et kreditinstitut i henhold til artikel 1 ikke anses for at være et institut, som forventes at få en tydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, andre institutter eller finansieringsvilkårene, hvis det bliver nødlidende, skal de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne vurdere konsekvenserne for de finansielle markeder, andre institutter og finansieringsvilkårene af, at nævnte kreditinstitut bliver nødlidende, regelmæssigt og mindst hver andet år under hensyntagen til mindst alle følgende kvalitative betragtninger:
 - a) det omfang, hvori kreditinstituttet varetager kritiske funktioner i en eller flere medlemsstater
 - b) hvorvidt kreditinstituttets dækkede indskud ville overstige de disponible finansielle midler under den relevante indskudsgarantiordning, og indskudsgarantiordningens evne til at tilvejebringe ekstraordinære ex post-bidrag, jf. artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU ⁽⁶⁾
 - c) hvorvidt kreditinstituttets aktionærstruktur er yderst koncentreret, yderst spredt eller ikke tilstrækkelig gennemsigtig på en måde, som kunne få negativ indvirkning på adgangen til og rettidig gennemførelse af instituttets genopretnings- eller afviklingsforanstaltninger

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

- d) hvorvidt kreditinstitutter, som er medlem af en IPS, jf. artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽⁷⁾, leverer kritiske funktioner til andre IPS-medlemmer, herunder clearing, likviditetstjenester eller andre tjenester
 - e) hvorvidt kreditinstituttet er tilknyttet et centralt organ, jf. artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013, og gensidiggørelse af tab tilknyttede institutter imellem ville udgøre en væsentlig hindring for almindelig insolvensbehandling.
2. Vurderingen i stk. 1 skal foretages på uafhængig vis af de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne under hensyntagen til de mål, der forfølges med genopretnings- og afviklingsplanlægningen.
3. Vurderingen i stk. 1 kan foretages for en kategori af kreditinstitutter, hvis den relevante kompetente myndighed eller afviklingsmyndighed afgør, at to eller flere kreditinstitutter har ensartede træk i forhold til alle de kvalitative betragtninger i stk. 1.

Artikel 3

Kvantitativ vurdering vedrørende investeringsselskaber

1. De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne skal vurdere konsekvenserne for de finansielle markeder, andre institutter og finansieringsvilkårene af, at et investeringsselskab bliver nødlidende, regelmæssigt og mindst hvert andet år og på grundlag af:
- a) den samlede kvantitative score beregnet på grundlag af indikatorerne i bilag II
 - b) de vægte, som de kompetente myndigheder eller afviklingsmyndighederne har tildelt disse indikatorer.
2. Indikatorværdierne fastsættes på grundlag af indikatorerne i bilag III. Hvis indikatorværdierne i bilag II ikke foreligger, skal vurderingen i stk. 1 foretages på grundlag af proxyværdier, som i videst muligt omfang stemmer overens med indikatorerne i bilag III. Hvis der ikke findes proxyværdier, kan de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne erstatte indikatorerne i bilag II med andre relevante indikatorer.
3. Tærsklen for den samlede kvantitative score fastsættes af de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne.
4. Et investeringsselskab med en samlet kvantitativ score, som svarer til eller er højere end tærsklen i stk. 3, anses for at være et institut, som kan forventes at få en tydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, andre institutter eller finansieringsvilkårene, hvis det bliver nødlidende.
5. Hvis et investeringsselskab er blevet identificeret som et G-SII eller et O-SII i overensstemmelse med artikel 131, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU eller er blevet klassificeret som kategori 1 på grundlag af de retningslinjer for fælles procedurer og metoder (SREP), der er udstedt i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 107, stk. 3, kan de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne, uden at anvende stk. 1-4, konstatere, at det forventes at få en tydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, andre institutter eller finansieringsvilkårene, hvis nævnte institut bliver nødlidende.

Artikel 4

Kvalitativ vurdering vedrørende investeringsselskaber

1. Hvis et investeringsselskab i henhold til artikel 3 ikke anses for at være et institut, som forventes at få en tydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, andre institutter eller finansieringsvilkårene, hvis det bliver nødlidende, skal de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne, regelmæssigt og mindst hver andet år, vurdere konsekvenserne for de finansielle markeder, andre institutter og finansieringsvilkårene af, at nævnte investeringsselskab bliver nødlidende, under hensyntagen til mindst alle følgende kvalitative betragtninger:
- a) det omfang, hvori investeringsselskabet varetager kritiske funktioner i en eller flere medlemsstater
 - b) hvorvidt investeringsselskabets aktionærstruktur er yderst koncentreret, yderst spredt eller ikke tilstrækkelig gennemsigtig på en måde, som kunne få negativ indvirkning på adgangen til og rettidig gennemførelse af instituttets genopretnings- eller afviklingsforanstaltninger

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

- c) hvorvidt et investeringsselskab, som er medlem af en IPS, jf. artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013, leverer kritiske funktioner til andre IPS-medlemmer, herunder clearing, likviditetstjenester eller andre tjenester
 - d) hvorvidt hovedparten af investeringsselskabets kunder er detailkunder eller professionelle kunder
 - e) i hvilket omfang penge og finansielle instrumenter, som investeringsselskabet opbevarer på kundernes vegne, ikke ville være fuldt ud dækket af en investorgarantiordning, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF ⁽⁸⁾
 - f) hvorvidt investeringsselskabets forretningsmodel er kompleks, herunder investeringsaktiviteternes omfang.
2. Vurderingen i stk. 1 skal foretages på uafhængig vis af de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne under hensyntagen til de mål, der forfølges med genopretnings- og afviklingsplanlægningen.

Artikel 5

Institutter, som tilhører koncerner

1. For et institut, som er en del af en koncern, skal vurderingerne i artikel 1-4 foretages på moderselskabsniveau i den medlemsstat, hvor instituttet er meddelt tilladelse.
2. Uanset stk. 1 foretages vurderingerne i artikel 1-4 i denne forordning for et institut, som er en del af en koncern, der er omfattet af tilsyn på konsolideret grundlag i henhold til artikel 111 og 112 i direktiv 2013/36/EU, på følgende niveauer:
 - a) niveauet for moderselskabet i Unionen
 - b) niveauet for hvert moderselskab i en medlemsstat eller, hvis der ikke findes et moderselskab i en medlemsstat, niveauet for hvert selvstændigt datterselskab i koncernen i en medlemsstat.
3. Institutter, som er en del af en koncern, der er omfattet af tilsyn på konsolideret grundlag i henhold til artikel 111 og 112 i direktiv 2013/36/EU, anses for at være institutter, som kan forventes at få en tydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, andre institutter eller finansieringsvilkårene, hvis de bliver nødlidende, hvis et af følgende forhold gør sig gældende på et af de niveauer, der er omhandlet i stk. 2, litra a) og b), i denne artikel:
 - a) instituttet har en samlet kvantitativ score, som svarer til eller er højere end den tærskel, som de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne har fastsat i henhold til artikel 1, stk. 3, eller artikel 3, stk. 3
 - b) kriterierne i artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, er opfyldt.
4. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse på institutter, som er omfattet af en genopretningsplan, jf. artikel 8, stk. 2, litra b), i direktiv 2014/59/EU.
5. De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne skal koordinere vurderingerne i denne artikel og udveksle alle de fornødne oplysninger inden for tilsyns- og afviklingskollegiernes rammer.

Artikel 6

Vurdering af støttebanker

De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne kan anse støttebanker, jf. artikel 3, nr. 27), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 ⁽⁹⁾, for at være institutter, som ikke forventes at få en tydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, andre institutter eller finansieringsvilkårene, hvis de bliver nødlidende, uden at anvende artikel 1, stk. 2 og 7, og artikel 5, stk. 3, hvis de kvalitative betragtninger i artikel 2, stk. 1, ikke opfyldes på et af følgende niveauer:

- a) niveauet for moderselskabet i Unionen
- b) niveauet for hvert moderselskab i en medlemsstat eller, hvis der ikke findes et moderselskab i en medlemsstat, niveauet for hvert selvstændigt datterselskab i koncernen i en medlemsstat.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22).

⁽⁹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT L 11 af 17.1.2015, s. 44).

*Artikel 7***Vurdering af kreditinstitutter, som er omfattet af velordnet afvikling**

De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne kan anse kreditinstitutter, som er omfattet af velordnet afvikling, for at være institutter, som ikke forventes at få en tydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, andre institutter eller finansieringsvilkårene, hvis de bliver nødlidende, uden anvendelse af artikel 1, stk. 2 og 7, og artikel 5, stk. 3, hvis de kvalitative betragtninger i artikel 2, stk. 1, ikke er opfyldt på et af de følgende niveauer:

- a) niveauet for moderselskabet i Unionen
- b) niveauet for hvert moderselskab i en medlemsstat eller, hvis der ikke findes et moderselskab i en medlemsstat, niveauet for hvert selvstændigt datterselskab i koncernen i en medlemsstat.

*Artikel 8***Vurdering foretaget af de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne fra den samme medlemsstat**

Da genopretnings- og afviklingsplanlægning tjener forskellige formål, kan de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne fra den samme medlemsstat nå frem til forskellige konklusioner med hensyn til anvendelsen af artikel 1-4, 6 og 7, og i så fald skal de regelmæssigt vurdere, hvorvidt disse forskellige konklusioner fortsat er berettigede.

*Artikel 9***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. oktober 2018.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG I

Tabel 1

Indikatorer og vægte til beregning af den samlede kvantitative score for kreditinstitutter

Kriterie	Indikator for kreditinstitutter	Vægt
Størrelse	Aktiver i alt	25 %
Sammenkobling	Passiver inden for det finansielle system	8,33 %
	Aktiver inden for det finansielle system	8,33 %
	Udestående gældsinstrumenter	8,33 %
Aktiviteterne omfang og kompleksitet	Værdi af OTC-derivater (notional værdi)	8,33 %
	Passiver på tværs af jurisdiktioner	8,33 %
	Fordringer på tværs af jurisdiktioner	8,33 %
Virksomhedens art	Indskud fra den private sektor (indskydere i Unionen)	8,33 %
	Udlån til den private sektor (modtagere i Unionen)	8,33 %
	Værdien af indenlandske betalinger	8,33 %

1. For hver enkelt indikatorer i tabel 1 bestemmes den tilsvarende værdi ved brug af specifikationer i bilag III.
2. Indikatorværdien for hver enkelt kreditinstitut divideres med det samlede beløb af den tilsvarende indikatorværdi for alle kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i medlemsstaten, og, hvis de relevante data foreligger, i filialer etableret i den pågældende medlemsstat, herunder EU-filialer, der er etableret i denne medlemsstat.
3. De satser, der fremkommer som resultat heraf, multipliceres med 10 000 for at udtrykke indikatorscorerne i basispoint.
4. Hver enkelt indikatorscore (udtrykt i basispoint) multipliceres med den vægt, der er tildelt hver enkelt indikator i tabel 1.
5. Den samlede kvantitative score skal svare til summen af alle de vægtede indikatorscorer.

BILAG II

Tabel 2

Indikatorer for investeringsselskaber

Kriterie	Indikator for investeringsselskaber
Størrelse	Aktiver i alt
	Passiver i alt
	Indtægter fra gebyrer og provisioner i alt
	Aktiver, der forvaltes

BILAG III

Tabel 3

Specifikationer for indikatorer

Indikator	Anvendelsesområde	Specifikationer
Aktiver i alt	Globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 01.01, række 380, kolonne 010
Passiver i alt	Globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 01.02, række 300, kolonne 010
Indtægter fra gebyrer og provisioner i alt	Globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 02.00, række 200, kolonne 010
Aktiver, der forvaltes	Globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 22.02, række 010, kolonne 010
Passiver inden for det finansielle system	Globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 20.06, række 020 + 030 + 050 + 060 + 100 + 110, kolonne 010, alle lande (z-aksen)
Aktiver inden for det finansielle system	Globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 20.04, række 020 + 030 + 050 + 060 + 110 + 120 + 170 + 180, kolonne 010, alle lande (z-aksen)
Udestående gældsinstrumenter	Globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 01.02, række 050 + 090 + 130, kolonne 010
Værdi af OTC-derivater (notionel værdi)	Globalt	FINREP (IFRS) → F 10.00, række 300 + 310 + 320, kolonne 030 + F 11.00, række 510 + 520 + 530, kolonne 030 FINREP (GAAP) → F 10.00, række 300 + 310 + 320, kolonne 030 + F 11.00, række 510 + 520 + 530, kolonne 030
Passiver på tværs af jurisdiktioner	Globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 20.06, række 010 + 040 + 070, kolonne 010, alle lande undtagen hjemlandet (z-aksen) Bemærk: Den beregnede værdi bør ikke omfatte i) intra-office-passiver og ii) udenlandske filialers og datterselskabers passiver over for modparter i samme værtsland
Fordringer på tværs af jurisdiktioner	Globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 20.04, række 010 + 040 + 080 + 140, kolonne 010, alle lande undtagen hjemlandet (z-aksen) Bemærk: Den beregnede værdi bør ikke omfatte i) intra-office-aktiver og ii) udenlandske filialers og datterselskabers aktiver over for modparter i samme værtsland
Indskud fra den private sektor (indskydere i Unionen)	Kun i EU	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 20.06, række 120 + 130, kolonne 010, EU-lande (z-aksen)
Udlån til den private sektor (modtagere i Unionen)	Kun i EU	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 20.04, række 190 + 220, kolonne 010, EU-lande (z-aksen)
Værdien af indenlandske betalingstransaktioner	Globalt	Betalinger foretaget i indberetningsåret (eksklusive koncerninterne betalinger): Denne indikator beregnes som værdien af en banks betalinger, som er sendt gennem alle de væsentligste betalingssystemer, som den er medlem af.

Indikator	Anvendelsesområde	Specifikationer
		Indberet den samlede bruttoværdi af alle kontante betalinger, som den relevante enhed har sendt gennem systemer til overførsel af større beløb, og bruttoværdien af alle kontante betalinger sendt gennem en korrespondentbank (f.eks. under anvendelse af en korrespondentkonto eller nostrokonto) i løbet af indberetningsåret i hver enkelt angivet valuta. Alle betalinger sendt gennem en forretningsbank bør indberettes, uanset hvordan forretningsbanken rent faktisk afvikler transaktionen. Koncerninterne transaktioner medregnes ikke (dvs. transaktioner gennemført inden for eller mellem enheder i den samme koncern som den relevante enhed). Hvis der ikke foreligger præcise totaler, kan kendte overvurderinger indberettes. Betalinger bør indberettes uanset formål, sted eller afviklingsmetode. Dette omfatter, men er ikke begrænset til, kontante betalinger i forbindelse med derivater, værdipapirfinansieringstransaktioner og valuta-transaktioner. Medregn ikke værdien af ikke-kontantposter afviklet i forbindelse med disse transaktioner. Medregn kontante betalinger, der er foretaget på vegne af den indberettende enhed, samt betalinger, der er foretaget på vegne af kunder (herunder finansielle institutioner og andre kommercielle kunder). Medregn ikke betalinger, der er foretaget gennem detailbetalingssystemer. Medregn kun udgående betalinger (dvs. modtagne betalinger udelukkes). Medregn de betalinger, som er foretaget gennem Continuous Linked Settlement (CLS). Bortset fra CLS-betalinger angives nettoværdien af udgående engrosbetalingsværdier ikke, selv om transaktionen blev afviklet netto (dvs. alle engrosbetalinger sendt gennem systemer til overførsel af større beløb eller gennem en korrespondent skal indberettes brutto). Detailbetalinger sendt gennem systemer til overførsel af større beløb eller gennem en korrespondent kan indberettes netto. Værdier indberettes i euro under anvendelse af den officielle kurs, som findes på http://ec.europa.eu/budget/contracts_grants/info_contracts/inforeuro/inforeuro_en.cfm (for månedskurs) eller http://www.ecb.europa.eu/exchange/eurofxref/html/index.en.html (for dagskurs).